

volgens vraag ik haar om het even op te houden tot we bij het kasteel zijn.

We wandelen verder en ik maak wat foto's. Op een gegeven moment nadat we een hele steile weg zijn opgelopen, zegt Wil "Ik moet even zitten". Ik zeg "dat is prima" en loop een klein stukje verder om een foto van een standbeeld te maken. Als ik mijn omdraai zie ik Wil midden in Jerez op het trottoir zitten te poepen.

Ik trek snel haar broek weer op en nog geen minuut later passeren ons twee motoragenten (oef, een klein gelukje). Nu ze alles heeft gedaan kunnen we in ieder geval rustig verder. Bij het kasteel lopen we door de tuinen en komen we bij een tweetal koetsen, Wil vindt ze mooi. Ik vraag aan haar of ze een ritje wil maken, wetende dat zolang ik Wil al ken dat ze enorm bang is van paarden. Tot mijn verbazing zegt ze volmondig "ja".

Het berichtje:

*Op maandag 8 maart 1976 heb ik ten aanzien van familie,
vrienden en collega's beloofd van je te houden*

Voor beter en slechter

Voor rijker en armer

In ziekte en gezondheid

In liefde te koesteren tot we gescheiden zijn door de dood.

*Ondanks dat je niet meer weet wie ik ben, je niet meer weet hoe
ik heet, deze belofte staat en ik hoop nog vele jaren met jou aan
mijn zijde te mogen wandelen hand in hand op ons levenspad.*

Voor altijd de jouwe.

Nawoord

In dit boek zijn slechts een twaalftal foto's opgenomen om de drukkosten te beperken. U kunt eventueel samen met het boek onze reis gaan volgen op Polarsteps. Ik zal alle foto's ter ondersteuning van dit verslag per locatie gaan plaatsen.

Ons account in de Polarsteps app is 'onscampertje'. Deze gratis applicatie kan zowel op de mobiel, tablet als op een pc geïnstalleerd worden.